

SOLIDARITEIT PROTESTANTSE
PROTESTANTE SOLIDARITEIT

Rue Brogniez, 46, Brogniezstraat,
Bruxelles 1070 Brussel

NIEUWSBRIEF – MOYO 4de KWARTAAL 2022

PRS : 3173494

ERKENNINGSNR. P801343 - AFGIFTEKANTOOR : BRUSSEL

PB-PP

BELGIE(N)-BELGIQUE

Nieuwsbrief

2022

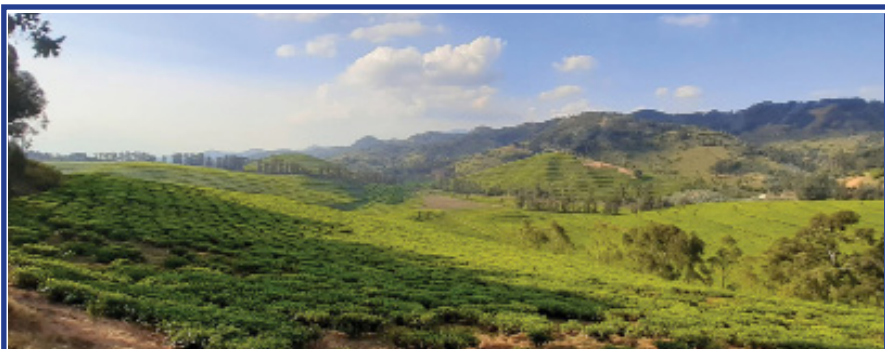
PROTESTANTSE
SOLIDARITEIT

**Om onze actie te ondersteunen
" Ik help een kind "**

**door storting op de bankrekening
van Protestantse Solidariteit**

BE38 3104 9936 4372

Voor alle giften van 40€ en meer- geldig voor alle projecten- heeft u recht op een belastingvermindering van 45% op het geschonken bedrag. Bijvoorbeeld; een gift van van 50€ kost u in feite maar 27,50€. U recupereert het volgende jaar 22.50€.

Leden van de commissie diaconie van de EPR

“Is er iets dan dat door de Heer niet kan worden uitgevoerd?”
Genesis 18, 14

Beste lezers, Beste donateurs,

We hopen dat het goed met u gaat. Deze wens komt voort uit de tijd waarin we momenteel leven. Niemand van ons ontsnapt immers aan de gevolgen van de energiecrisis. U hebt waarschijnlijk ook vastgesteld dat de kostprijs voor papier meer dan verdubbeld is, onmisbaar schoolmateriaal voor studenten is nu dus ontzettend duur geworden.

In zo een moeilijke tijden biedt vers 4 in Genesis 18 ons hoop. We weten dat God handelt in extreme situaties, wanneer we radeloos zijn. God laat ons niet in de steek, zijn liefde en goedheid kent geen grenzen.

In deze ‘Nieuwsbrief’ vindt u aangrijpende getuigenissen van jonge studenten waarvoor de schoolkosten voor de ouders te hoog waren. Deze jongeren werden geholpen do ‘Ik help een kind’.

Dankzij ‘Ik help een kind’, geloof, weerbaarheid en moed zijn deze jongeren erin geslaagd om hun studies succesvol verder te zetten. Ze zijn uitgegroeid tot verantwoordelijke volwassenen en zeer bewust van de kans die hen op een dag werd geboden. Ze spelen vandaag een actieve rol in hun kerkgemeenschap en zijn zelf zeer ondernemend om op hun beurt jongeren met financiële problemen te helpen.

Maakt het u ook gelukkig, vast te stellen dat uw giften aan ‘Ik help een kind’, deze jongeren in staat hebben gesteld om zich verder te ontplooien en hen zo toegang te geven tot een beter leven ?

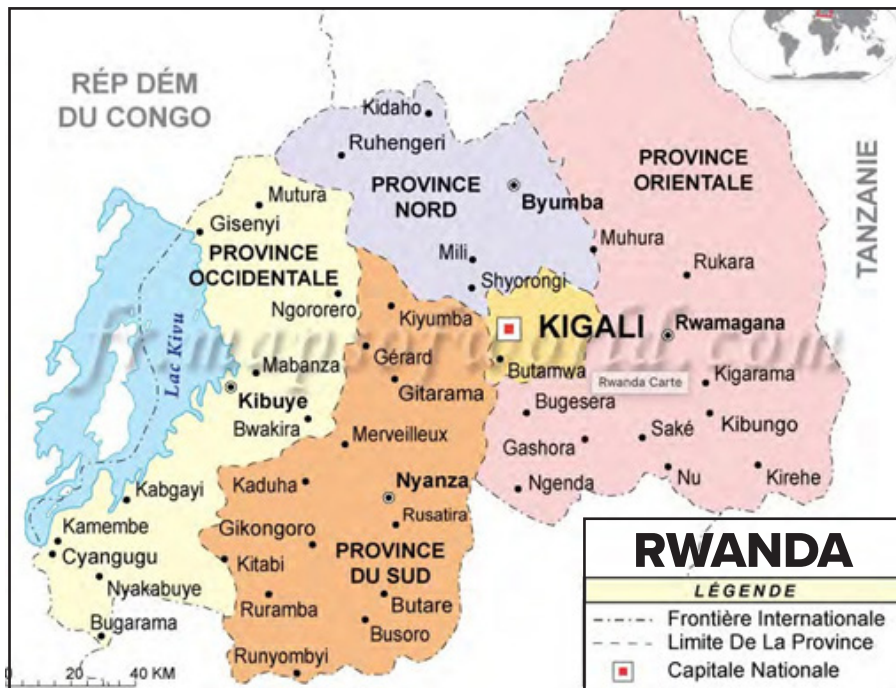
Laat ons niet vergeten dat Gods beloften
onveranderlijk blijven en werkt ook door ons !

Jonathan Mpasi Mayala,
Uitvoerend Secretaris

**PROTESTANTSE
SOLIDARITEIT**

HET PROJECT “IK HELP EEN KIND”

DE CONTEXT :

Het studiefonds “Ik Help een Kind” werd opgericht na de Rwandese genocide van 1994 om de scholing van kinderen, die de genocide overleefd hadden, te ondersteunen. Heel wat kinderen waren immers na de genocide in een uitzichtloze situatie beland. Ze hadden zo goed als alles verloren: hun ouders en het merendeel van hun familie waren omgebracht. Alleen en aan hun lot overgelaten, hadden ze niemand meer die zich over hen ontfermden.

Het studiefonds "Ik Help een Kind" wordt uitgevoerd in samenwerking met de diaconie van de Presbyteriaanse Kerk in Rwanda (EPR) in het kader van het ontwikkelingsprogramma van de EPR. De EPR werd opgericht in 1907. Ze is de op één na oudste kerk van het land en heeft sterke banden met de VPKB. Van oudsher is de EPR altijd erg actief geweest op het gebied van gezondheid en onderwijs. Zo beheert de EPR verschillende gezondheidscentra en ziekenhuizen alsook een paar honderd scholen die over het hele land verspreid zijn. De EPR voert ook tal van projecten uit op het vlak van klimaatbescherming, beroepsscholing en gemeenschapsontwikkeling.

Het ontwikkelingsprogramma van de EPR onderneemt acties ten voordele van mensen die in behoeftige omstandigheden verkeren. Het programma ondersteunt zieken, mensen met een handicap, weduwen, gevangenen, armen, wezen, kwetsbare kinderen, thuisloze jongeren in risicosituaties.

Met een analfabetismegraad van meer dan 20% bij de bevolking boven de 15 jaar, verkeren veel kinderen in Rwanda in precaire situaties. Ze krijgen geen kans om school te lopen omwille van het feit dat hun ouders niet over de nodige financiële middelen beschikken om de schoolkosten te betalen.

Het project "Ik Help een Kind" wil daarom deze kinderen helpen en hen kansen bieden om zichzelf te ontwikkelen door hen te ondersteunen in hun scholing en basisbehoeften. De leerlingen die ondersteund worden door het project, worden opgevolgd door de predikant van de kerkgemeente waartoe het kind behoort, de leraren van de school en door het diaconaat dat hen op regelmatige basis bezoekt en opvolgt. Tijdens de vakantieperiode worden ook bijkomende opleidingen georganiseerd voor de leerlingen van het project. Dankzij jullie donaties kunnen deze kinderen hun studie voortzetten en zo een betere toekomst voor zichzelf uitbouwen.

Het studiefonds financiert een deel van het schoolgeld, dat varieert tussen 75,000 (€70) en 200,000 (€200) Rwandese Frank per trimester. De familie van het kind, en soms ook de diaconie, betaalt de rest van het schoolgeld. Met uw giften worden onder andere kosten van het internaat, maaltijden, toelagen voor leerkrachten en de onkosten voor elektriciteit en internet betaald.

De financiële steun die het fonds aan het kind biedt, is tegelijk ook een steun aan de ouders. Het project moedigt hen immers aan hun rol in de onderwijsloopbaan van hun kinderen verder op te nemen en te investeren in de toekomst van hun kinderen. Ouders passen de toegekende steun bij door sommige schoolbenodigdheden, uniformen en soms ook toiletpapier aan te schaffen.

HET ONDERWIJSSYSTEEM IN RWANDA

In Rwanda duurt het basisonderwijs twaalf jaar. Een leerling volgt van zijn zesde tot en met zijn twaalfde levensjaar onderwijs op de lagere school. De lagere school bestaat uit zes leerjaren. Het secundair onderwijs is verdeeld in twee cycli van elk drie jaar; drie jaar gewoon niveau in een college en daarna drie jaar gevorderd niveau in het lyceum. Samen met de basisschool vormt de eerste cyclus in het college "9YBE - 9 Years Basic Education" of negen jaar basisonderwijs.

Aan het einde van zes jaar lager onderwijs leggen leerlingen een staatsexamen af. Op basis van de resultaten hebben de leerlingen toegang tot een welbepaalde categorie van scholen: "Schools of Excellence" of "Twelve Years Basic Education Schools", die verschillen in kwaliteit en prijs. Na de eerste cyclus van het secundair onderwijs, met name de "Tronc Commun" of gewoon niveau, bepaalt een ander staatsexamen de onderwijsvorm: algemeen secundair onderwijs, technisch secundair onderwijs, beroepssecundair onderwijs of een opleidingsinstituut voor leraren.

Zoals vermeld, bestaan er twee soorten secundaire scholen: scholen van uitmuntendheid of "Schools of Excellence" en "Twelve Years Basic Education Schools" of twaalf jaar basisonderwijs. Deze twee categorieën bieden hetzelfde leerprogramma aan, maar de kwaliteit en prijs verschilt. De leerlingen met de beste resultaten hebben toegang tot scholen van uitmuntendheid, terwijl leerlingen met mindere resultaten schoollopen in de "Twelve Years Basic Education Schools". Veel van de kinderen die gesteund worden door het project "Ik Help een Kind" lopen school in de "Schools of Excellence", die veel duurder zijn.

DE SELECTIE VAN DE LEERLINGEN

Het comité van diakens op het niveau van de kerkgemeenten in de 7 Presbyteriën van de EPR in Rwanda, selecteert de leerlingen op basis van de door het project gedefinieerde selectiecriteria. Het doel is om de kinderen uit de armste gezinnen, namelijk die gezinnen die het onderwijs van hun kinderen niet kunnen betalen, te kiezen. Daarbij wordt rekening gehouden met de sociale situatie van het kind, zijn of haar schoolprestaties, zijn of haar gedrag op school en het vermogen van het gezin om voor een deel bij te dragen aan de schoolgelden van het kind. In een laatste fase, worden de selecties van de verschillende Presbyteriën goedgekeurd door de Diaconale Commissie op het centrale niveau van de EPR.

DE IMPACT VAN HET PROJECT

Schooljaar	Aantal ondersteunde studenten
2013 – 2014	272
2014 – 2015	276
2015 – 2016	291
2016 – 2017	296
2017 – 2018	300
2018 – 2019	319
2019 – 2020	377
2020 – 2021	354
2021 – 2022	363

Van 2013 tot 2022 ondersteunde het studiefonds 2.848 leerlingen. Die leerlingen konden dankzij het fonds hun onderwijs voortzetten en een diploma behalen wat hen toelaat om makkelijker werk te vinden als volwassenen, universitaire studies te volgen en voor hun families te zorgen. De levensomstandigheden van de leerlingen verbeteren niet alleen doordat ze verder onderwijs kunnen volgen, maar ook omdat het project een economische impact op het gezin van de leerling heeft door bij te dragen aan de financiële lasten voor onderwijs.

Bovendien draagt het project bij aan de eigen ontwikkeling van het kind en uiteindelijk ook aan de samenleving.

Door het financieren van hun onderwijs, hebben de leerlingen een veel grotere kans te ontsnappen aan armoede en gezondheidsproblemen. Ze hebben meer kans om gehoord te worden in beslissingen die op hen van invloed zijn, ze vinden makkelijker werk en kunnen een betere toekomst opbouwen voor zichzelf, hun gezinnen en de gemeenschappen waartoe ze behoren.

WAT IS ER NU GEWORDEN VAN DE KINDEREN DIE ONDERSTEUND WERDEN DOOR HET STUDIEFONDS “IK HELP EEN KIND”?

In juli van dit jaar bezochten Jonathan onze Uitvoerend Secretaris en Bruno, lid van de Raad van Bestuur, Rwanda om de projecten “Ik Help een Kind” en “Rétablir la Vie” te bezoeken, een project ten voordele van tienermoeders en straatkinderen.

Wellicht wil u graag weten wat er geworden is van sommige leerlingen die in het verleden door het studiefonds “Ik Help een Kind” ondersteund werden. Al de kinderen van behoeftige families, die geselecteerd werden om aan het programma deel te nemen, zijn erg dankbaar voor de kansen die ze via het studiefonds kregen. Door uit te blinken in hun verdere studies en ook door moed, geloof, doorzettingsvermogen en veerkracht, hebben ze volwaardige posities in de maatschappij weten te verwerven.

Het is door de getuigenissen van deze jongvolwassenen te lezen, dat vers 14 van Genesis 18 zijn volledige betekenis krijgt.

*“Is er iets dan dat door de Heer
niet kan worden uitgevoerd?”*

**Hieronder kunt u enkele getuigenissen lezen
van oud-leerlingen van het programma.**

IN RUBENGERA

In de Presbyterie van Rubengera in de Westelijke Provincie van Rwanda, bezochten we het naaiatelier van de tienermoeders en ook de straatkinderen van het project "Rétablir la Vie", eveneens een project dat ondersteund wordt door Protestantse Solidariteit in samenwerking met de EPR. We bezochten ook het "Teaching Training College", een opleidingsinstituut voor leraren waar we een aantal huidige leerlingen van het studiefonds ontmoetten, maar ook een aantal andere oud-leerlingen van het programma.

Jean-Paul Badirishema, 42 jaar

Hij vertelt:

"Ik ben geboren in een gezin van 4 kinderen. Mijn vader was nooit thuis, ik had eigenlijk geen vader. Van 2004 tot 2006 werd ik gesteund door het project "Ik Help een Kind". Ik volgde de richting pedagogiek op school en ben momenteel leraar in een basisschool. Mijn vrouw is huisvrouw en werkt ook op het veld. We hebben één zoon. Ik ben lid van de EPR, ik zing in het koor en ben ook ouderling in mijn kerk.

Ik wil de EPR bedanken voor het feit dat men mij omwille van mijn moeilijke gezinssituatie, heeft gekozen uit de vele kandidaten. Door mijn gezinssituatie, ging ik pas op latere leeftijd naar school. De hulp via de EPR stelde me echter in staat om mijn studies af te maken, werk te vinden en mijn kleine zus te helpen, die ook leerkracht werd op dezelfde school als ik. Ik kon ook een huis voor mijn moeder bouwen en daarna ben ik getrouwd en heb ik een huis voor mezelf gebouwd.

De steun die ik kreeg, motiveerde me om me verder te engageren voor de kerk. Het heeft me ook aangezet om zelf ook andere kinderen (12 kinderen) die zich in moeilijke gezinssituaties bevinden, te helpen in hun onderwijs en met schoolmateriaal.

Ik geef ze ook kleine geschenken om hen aan te moedigen in hun studies.

In de toekomst wil ik andere projecten ondernemen om mijn familie te ondersteunen. Mijn visie is om een vee- en landbouwproject te starten. En op een dag wil ik graag zelf een school leiden. Ik ben trouwens net geslaagd voor het examen om directeur te worden in een school.

Ik dank de donoren, omdat het project "Ik Help een Kind" echt arme kinderen of kinderen in moeilijke gezinssituaties helpt. Ik hoop dat het project nog lang blijft bestaan en ik bedank de leden van de VPKB en alle donoren in België."

Latifa, 23 jaar

Latifa komt uit een gezin van 5 kinderen waarvan zij de oudste is. Ze woont in Rubengera met haar vader, die werkt als buschauffeur. Latifa volgde in het lyceum de richting wiskunde, chemie en biologie. De andere kinderen in het gezin zitten nog steeds op school.

Ze vertelt ons:

"Dankzij het project "Ik Help een Kind" kon ik in 2018 mijn secundaire school afmaken. Ik werk nu in een winkel. Ik ben blij omdat ik een vast maandsalaris heb. Ik vind deze baan leuk, maar ik zou graag mijn eigen winkel hebben of misschien verder studeren. Om mijn eigen winkel te openen heb ik \$500 à \$1,000\$ nodig.

Ik ben lid van het koor en koorleider in mijn gemeente. Ik ben zeer dankbaar voor de hulp van Protestantse Solidariteit en ik wil de donoren van harte danken. Dankzij deze hulp, kon ik naar school gaan, heb ik nu kansen gekregen en heb ik een visie voor mijn toekomst. Ik hoop dat nog vele andere kinderen door het project gesteund kunnen worden."

Bonifride, 24 jaar

Ze vertelt:

Ik ben geboren in een gezin van vijf kinderen. Toen ik twaalf was, is mijn vader gestorven. Mijn moeder werkt op het land. Ik zit in het laatste jaar van de secundaire school en studeer computertechnologie.

Nadat mijn vader gestorven was, verloor ik alle hoop om mijn opleiding voort te kunnen zetten, omdat mijn moeder de studies van haar kinderen niet langer financieel kon dragen. Het programma "Ik Help een Kind" heeft mij sinds 2019 ondersteunt. Ik volgde 9 jaar basisonderwijs als gewone student omdat ik het internaat niet kon betalen. Ondanks het feit dat ik voor het staatsexamen slaagde, kon ik niet naar een "School of Excellence" omdat ik daar de financiële middelen niet voor had. Gelukkig heeft de EPR mij geselecteerd en heeft me

geholpen om mijn studies verder te zetten. Ik studeer nu 'software development'.

De hulp heeft mij veel moed en weer hoop gegeven. Ik zou graag mijn eigen bedrijf willen beginnen, een kantoorwinkel die verschillende diensten aanbiedt.

Ik vraag de donoren van Protestantse Solidariteit de kinderen te blijven helpen en ik wil hen daarvoor ook bedanken. Beste donoren, uw hulp is niet te vergeefs, ze geeft ons echt hoop op een beter leven. Ik ben lid van de EPR en koorlid in mijn gemeente. Ik dank van harte alle donoren.

IN GITARAMA

In Gitarama, in de Zuidelijke Provincie, worden we verwelkomd door predikante Albertine, president van de Presbyterie van Gitarama, en predikant Alphonse, vice-president van de Presbyterie en verantwoordelijke in de Presbyterie voor het studiefonds "Ik Help een Kind".

Predikant Alphonse vertelt ons dat het project "Ik Help een Kind" heel wat kinderen heeft geholpen van gezinnen die in moeilijke situaties verkeren door een gebrek aan financiële middelen. Dankzij het project konden veel kinderen hun studie toch voortzetten en voltooien.

Na een ontmoeting met predikanten in opleiding, ontmoeten we voormalige oud-leerlingen van het studiefonds.

Niyigema Emmanuel, 29 jaar

Een toekomstige predikant vertelt ons:

"Ik ben erg blij hier te zijn om mijn getuigenis met jullie te delen.

Ik ben 29 jaar oud, ik heb twee broers en een zus en ik ben de oudste. Mijn ouders zijn gescheiden toen ik 3 jaar oud was en we gingen samen met mijn moeder bij mijn grootvader wonen. Mijn grootmoeder was overleden. Mijn kleine broer studeert niet meer, mijn tweede broer zit op de secundaire school en hij werkt in de kerkgemeente die hem ook ondersteunt. Mijn zus zit in de zesde klas van de basisschool.

In de eerste plaats bedank ik u voor alle goede dingen die u voor mij heeft gedaan via de diaconie afdeling van de kerk. Ik werd gesteund door het fonds sinds ik in het 5de secundair in de richting wiskunde, geografie en economie zat. Ik studeerde aan de school van de EPR in Mutunda van het eerste tot het zesde jaar.

Toen ik kampte met financiële problemen om het schoolgeld en de aankoop van schoolmateriaal te betalen, nam ik het initiatief de predikant aan te spreken over mijn problemen. Van zodra de kerk weet had van mijn probleem, heeft de predikant mijn naam op de lijst van kandidaten gezet. Dit kwam voor mij als een aangename verrassing en ook als goed nieuws dat me hoop gaf om mijn studies te kunnen voortzetten.

Na de secundaire school, wou ik graag naar de universiteit. Wat de kerk voor mij gedaan heeft, heeft mij diep in mijn hart geraakt. Ik heb dan ook voor mezelf de beslissing genomen om ook in dienst te staan van anderen, zoals het staat geschreven in Marcus 10:45. "We zijn niet geboren om onszelf te dienen, maar om anderen te dienen". Deze boodschap bracht me ertoe om pastorale studies te gaan volgen.

De EPR mij een studiebeurs gegeven om theologie te studeren aan het PIASS (Protestant Institute of Arts and Social Sciences).

Uit 17 kandidaten werden 5 kandidaten weerhouden. Ik werd als eerste geselecteerd. Ik zit nu in mijn derde jaar en op het einde van dit jaar heb ik mijn studies voltooid. Ik ben van plan om mijn eindwerk over de diaconie te schrijven. Het thema dat ik in gedachten heb is "To assess the church members perceptions on diaconal actions as a tool of self-reliance in the EPR/ Evaluatie van de perceptie van de gemeenteleden over de activiteiten van de diaconie als hulpmiddel tot zelfredzaamheid".

Ik ben er zeker van dat mijn lot in de diaconie van de kerk ligt. Veel mensen lijden onder moeilijke situaties. Velen zijn zich niet bewust van de goede dingen die diaconie voor hen kan doen. Jezus roept ons op om iets voor anderen te doen en hen fysiek en geestelijk te helpen om hen te redden. Weet u, als we beperkt zijn in onze financiële capaciteit, dan kunnen we altijd iets doen ook met kleine middelen.

Ik dank u voor alles wat u voor mij hebt gedaan, omdat ik op deze manier de beslissing heb kunnen nemen om God te dienen."

John Peter Nsegimana, 29 jaar

Hij vertelt:

"Ik ben 29 jaar oud. Ik woon in de Presbyterie van Nyanza, in Gatongati in de sector Karama. Ik ben de jongste van drie kinderen. Mijn vader stierf net nadat ik geboren was. We leefden dus enkel samen met onze moeder.

Ik ben het hoofd van de missionaire kerkgemeenschap van Mucubira. Ik behoorde tot de kinderen die door het programma "Ik Help een

Kind" van 2007 tot 2013 gesteund werden op de secundaire school van Mutanda, waar ik de richting wiskunde, economie en geografie volgde. Ik dank de kerk voor de hulp die ze me heeft gegeven waardoor ik mijn studies kon voltooien.

Na de basisschool slaagde ik voor het staatsexamen dat me de kans gaf om me in te schrijven in een "School of Excellence". Maar door gebrek aan financiële middelen, werd ik niet geaccepteerd.

Na de secundaire school had ik het geluk om in de wegenbouw te werken en verdiende ik genoeg geld om een huis voor mijn gezin te bouwen in het dorp Muti.

Daarna kreeg ik een beurs om financiële wetenschappen te studeren aan de universiteit. Ik was er echter van overtuigd dat ik de theologische richting uit wou om predikant te worden. Helaas had de kerk de kandidaten al gekozen.

Daarom begon ik in 2016 voor de kerk te werken. Daarna werd ik geselecteerd voor een twee jaar durende 'Formation Spéciale en Théologie.' Deze opleiding bereid je voor om de missionaire kerkgemeenschappen te leiden. In 2016 kon ik aan de slag als hoofd van een missionaire gemeente.

In deze gemeente was er weinig groei en ook weinig evangelisatie. De gemeente was opgericht in 1936 in de Presbyterie van Nyanza waar destijds de koning van Rwanda een terrein had geschonken om er een kerk op te bouwen. De gemeente is momenteel stabiel. Ze telt verschillende leden en biedt verschillende activiteiten aan: landbouw, ontwikkeling, herbebossing met eucalyptus en fruitbomen.

We willen een school bouwen om de vele kinderen op de zondagsschool te helpen. We zijn begonnen met de bouw van een aantal lokalen (5 klassen en 1 bureau). Ik ben erg blij en tevreden met het niveau onze evangelisatie-activiteiten.

Als toekomstproject wil ik mijn theologische studies voortzetten om de kerk verder te blijven dienen.

Na mijn studie, zou ik graag trouwen en een gezin stichten.

Ik wil de EPR en Protestantse Solidariteit bedanken voor hun hulp die ze me hebben gegeven. Moge God u zegenen en u bijstaan om andere jonge mensen te helpen."

IN REMERA

In Remera, een stad in de provincie Kigali, worden we verwelkomd door predikant Jerôme, president van de kerkgemeenschap van Remera. We ontmoeten de leden de groep "Lumière", een verzoeningsgroep die bestaat uit zowel overlevenden als officiële daders van de genocide van 1994. We bezoeken ook het genocide-memorial.

Daarna worden we verwelkomd in het ziekenhuis van de EPR in Remera Rukoma en in de secundaire school. De school is een "School of Excellence", opgericht in 1959 en was de eerste secundaire school in Rwanda.

We ontmoeten een aantal jonge mannen die deel hebben genomen aan het programma "Ik Help een Kind".

Jacques Ntakerutimana, 26 jaar

Hij vertelt:

"Ik ben 26 jaar oud, ik woon hier in Remera in de kerkgemeente van Kamonye. Ik ben alleenstaand en geboren in een gezin van 3 kinderen waarvan ik de oudste ben.

Mijn ouders zijn landbouwers. Ik ben christen en jeugdverantwoordelijke in de kerkgemeenschap en ik ben ook lid en leider van het kerkkoor. Ik ben ook lid van de Diaconale Commissie. Ik doe dit werk met trots en liefde.

Ik dank de EPR en het Departement Diaconie. In het vijfde jaar op de secundaire school, heb ik de school verlaten omwille van het hoge schoolgeld. De kerk heeft toen gedurende 2 jaar mijn schoolgelden betaald.

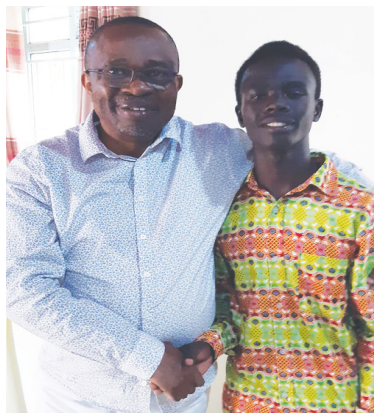
Dit heeft me de moed gegeven om mijn studies te voltooien. Daarna volgde ik aan de University of Rwanda wetenschappen, wiskunde, fysica met de bedoeling om daarna les te geven.

Daarna kreeg ik een goede baan als leraar in een secundaire school van de kerk. Ik was daardoor in staat om mijn familie en mijn kleine broer en zus te helpen met hun studies.

In de kerk help ik kinderen met de aankoop van schoolmateriaal. Ik ben erg blij met wie ik geworden ben en wat ik in mijn leven doe en het werk dat ik voor de kerk verricht. Ik droom ervan om een master te behalen, te trouwen, een gezin te stichten en anderen te helpen zich te ontwikkelen. Ik dank de diaconie en Protestantse Solidariteit om zich te ontfermen over onze ontwikkeling."

Samuel Ndahiriwe, 22 jaar

Hij vertelt:

"Ik ben 22 jaar oud, mijn ouders zijn landbouwers. We hebben een koe en kippen. Ik kom uit een gezin van vijf kinderen. Mijn oudere broer volgt mechanica, mijn tweede oudste broer volgt elektronica.

"Ik kreeg hulp van het programma "Ik Help een Kind" in 2018, toen ik in het vierde secundair zat. Ik werd geholpen tot het einde van mijn secundaire school waar ik in 2021 afstudeerde in de richting wiskunde, economie en geografie.

Ik was van plan om mijn studies aan de universiteit voort te zetten, maar ik heb er de voorkeur aan gegeven om net als mijn broers het werk van mecaniciens te doen. In augustus 2022 start ik een 6 maanden durende opleiding mechanica. Ik weet zeker dat deze opleiding het voor mij makkelijker zal maken om een baan te hebben. In de toekomst wil ik graag ondernemer worden om werk te kunnen geven aan andere jongeren.

Ik dank de donoren voor hun hulp, omdat het voor onze ouders erg moeilijk is geweest om twee kinderen tegelijkertijd financieel te ondersteunen. Dank ook voor de wonderen die de kerk voor mij heeft verricht. U bent zo belangrijk voor ons. U heeft ons geholpen.

Mijn oudere broer zat al op school en mijn ouders hadden niet genoeg geld om ook nog mijn studie te financieren.

De kerk heeft dit wonder verricht voor mijn familie door een deel van het schoolgeld te betalen. Mijn ouders hebben het resterend bedrag betaalt.

Ik heb nu mijn diploma dat me kan helpen voor de toekomst, jullie hebben me hoop in het leven gegeven."

IN KIGALI

In Kigali bezoeken we het CEPAJ (Presbyterian Centre for the Love of Youth), een opvangcentrum van de EPR, dat psychosociale bijstand, onderwijs en beroepsopleidingen aanbiedt aan straatkinderen en jongeren in moeilijke situaties. Na het bezoek ontmoeten we een oud-leerling van het project "Ik Help een Kind".

Fabrice, 25 jaar

"Hallo, mijn naam is Fabrice, ik ben Rwandees en christen. Ik ben universitair student in Rwanda en ik zit momenteel in het derde jaar computerwetenschappen en informatica.

Vanwege de financiële situatie van mijn familie zou ik waarschijnlijk de secundaire school niet meer hebben kunnen afmaken, maar gelukkig had ik de kans om mijn studie voort te zetten via het programma "Ik Help een Kind". Ik wil graag alle mensen bedanken die mij hebben geholpen en die ook al deze Rwandese kinderen hebben geholpen om hun studies te kunnen voortzetten.

Dankzij deze hulp had ik de kans om mijn secundair onderwijs te blijven volgen en nu studeer ik aan de universiteit. Ik beloof dat ik op een dag als ik de kans heb ook anderen zal helpen zoals jullie ook mij hebben geholpen. Heel veel dank aan de mensen uit België, ik denk vaak aan wat u voor mij hebt gedaan. God zegene u en nogmaals dank."

**'s Avonds worden we uitgenodigd voor een diner bij
Cyprien, een voormalige oud-leerling van het project
"Ik Help een Kind"**

Cyprien, 36 jaar oud

De getuigenis van de Cyprien:

"Ik ben 36 jaar oud, ik ben sinds 1 januari 2013 getrouwd met Claudine en we hebben een tweeling van 8 jaar oud. Mijn ouders zijn landbouwers. Ik kom uit een gezin van 9 kinderen waarvan ik de op twee na oudste ben.

Mijn verhaal over het project "Ik Help een Kind" begon in 2005 toen ik me bij de EPR aansloot, in de kerkgemeente van Kiruhura. Van 1996 tot 2002 ben ik naar de basisschool gegaan. Van 2003 tot 2008 ging ik naar de secundaire school waar ik economie, wiskunde en natuurkunde heb gestudeerd.

Tijdens het schooljaar 2007-2008 begon ik hulp te krijgen dankzij de christenen, de leden van het koor en enkele gemeenteleden die mij voorstelden aan de diaconie zodat ik kon deelnemen aan het project. Ik was intelligent en dat jaar zou ik stoppen met de school door gebrek aan financiële middelen. Ik kreeg toen gelukkig hulp.

De hulp stond me toe om de secundaire school af te maken en met brio voor de staatsexamens te slagen. Dat stelde me in staat een studiebeurs van de overheid te krijgen om medische beeldvorming te studeren. Ik volgde het 'Advanced Diploma Program' aan het Kigali Health Institute en behaalde mijn diploma in medische beeldvorming.

In 2013 ben ik, na mijn studie te hebben voltooid, als radiotherapeut begonnen in het Rwanda Cancer Center in het Rwanda Military Hospital, in de radiotherapeutische afdeling.

Na het staatsexamen in 2005 ging ik naar de Presbyteriaanse kerk op het platteland, in de Oostelijke Provincie, in de gemeente van Kirihera. Momenteel ben ik lid van de kerkgemeente van Kiyovu.

Mijn droom? Ik wil graag een vereniging van begunstigden van het project "Ik Help een Kind" opzetten om zo andere kinderen te helpen. Ik had dit project vóór Covid-19 voor ogen, maar gezien die situatie is het project nog niet gerealiseerd. Nu denk ik eraan om dit project terug op te nemen en contact te zoeken met oud-leerlingen om in samenwerking met het comité van diakens, de vereniging leven in te blazen. Persoonlijk ben ik vastbesloten om anderen te helpen via deze vereniging.

Ik wil ook nog graag zeggen dat ik dit project en ook de kerk die het heeft opgestart, erg waardeer. We zullen er ook aan deelnemen via onze vereniging. Ik dank nogmaals aan alle donoren."

